

enig i den Motivering for Ansættelse af Professorer, der er givet i Bilagene til Listen over Ændringsforslagene, hvori det hedder: „I alle Lande ruster man sig til den industrielle Kappelstrid, som kan ventes efter Krigens Ophør, ganske særlig paa de tekniske og kemiske Omraader“, men jeg henstiller, om der ikke var Mulighed for at faa en samlet Overvejelse af disse Forhold.

Det foreliggende Lovforslag omfatter imidlertid ikke alene Spidserne, som jeg nu har nævnt, men alle de Personer, der er knyttede til de forskellige Institutioner, som den højtærede Kultusminister nævned. Det er en ret betydelig Forhøjelse, der fremkommer; saa vidt jeg har forstaaet, drejer det sig om over 300,000 Kr., og da denne Lønningslov rimeligvis vil drage Konsekvenser efter sig, vil Beløbet derved sikkert blive noget større. Jeg antager imidlertid, at Lovforslaget her ligesom i det andet høje Ting vil finde Tilslutning fra alle Sider, selv om vi ikke er blinde for, at Udgifterne har en stærkere Tendens til at vokse end Indtægterne. Det blev i Folketinget stadig hævdet, at det foreliggende Forslag til Lønningslov kun er en Fortsættelse af de forskellige Lønningslovsforslag, særlig fra 1908, saaledes at disse Institutioner, naar der maatte blive Tale om en ny Lønforbedring, atter vil komme i Betragtning. Det kan jo nok volde lidt Betænkelighed, at det foreliggende Lønningslovsforslag ikke kan betragtes som en Afslutning, men at vi maaske snart skal gaa videre. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at nogle af de i dette Lovforslag omhandlede Lønninger vil kunne blive staaende, naar vi kommer ind i normale Forhold.

Siden Lovforslaget blev fremsat i Folketinget, er der indført forskellige Tilføjelser, saaledes har man medtaget Statsseminarierne og Statens Forskoleseminarium i Vejle. Jeg finder dette ganske i sin Orden. Det glæder mig, at man har tænkt paa disse Institutioner og søger at ligestille dem med Statens højere Almenskoler; det er en Anerkendelse af, at den Virksomhed, som udøves ved Seminarierne, har stor Betydning for hele vort Land.

I denne Forbindelse ønsker jeg at rette et Spørgsmaal til den højtærede Kul-

tusminister. Ved de tre Statsseminarier findes der tre Kommuneskoler, som tillige er Læreskoler for Seminariernes Elever, idet disse her bliver indøvet i praktisk Færdighed eller Praktisk, som jeg tror, man nu kalder det, og man tillægger dette Fag en uhyre stor Betydning, en Betydning, som jeg dog ikke er saa sikker paa, det har. Lederen af disse Kommuneskoler er altsaa i Virkeligheden Seminarielærer, men da han er ansat ved Kommuneskolen, kan han ikke komme ind paa dette Lovforslag og kan altsaa ikke i Løn ligestilles med Seminarielærerne. Han faar, saa vidt jeg husker, et Honorar af 600 Kr. af Staten for sit Arbejde, men han kan alligevel ikke naa højere op end til 3,000 Kr., hvorimod Seminarielærerne kan komme op paa 4,800 Kr. Disse tre Lærere har ganske naturligt følt sig lidt brøstholdne ved, at Seminarielærerne har faaet Tillæg og nu faar en Lønforhøjelse, uden at man tænker paa dem. Paa Finanslovsforslaget — jeg tror for øvrigt, det var gennem et Ændringsforslag — er der vedtaget et Tilskud paa 2,000 Kr. til hvert Privatseminarium til de Skoler, hvor Eleverne uddannes i praktisk Færdighed. Jeg synes derfor, der var nogen Rimelighed for, at man paa en eller anden Maade kom Lederne af de tre nævnte Kommuneskoler til Hjælp og gav dem noget mere for deres Arbejde, som fuldt ud kan ligestilles med Seminarielærernes. Mener man, at man af formelle Grunde ikke kan gøre det, kunde man i alle Tilfælde forhøje deres Honorar og muligvis gøre det pensionsgivende. Jeg tillader mig altsaa at spørge den højtærede Kultusminister, om han ikke kunde tænke sig en Udvej her.

Det foreliggende Lønningslovsforslag har jo faaet en ret grundig Behandling i Folketinget, og jeg synes, Folketinget har indført ret væsentlige Forbedringer. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder — den højtærede Kultusminister har jo nævnt en Del af de Forandringer, der er foretagne —, men kun sige, at jeg synes, Lovforslaget er blevet mere ensartet og overskueligt, end det var, da det blev fremsat. Man har, som ogsaa den højtærede Kultusminister nævned, f. Eks. gjort det mere ensartet overfor Rigshospitalets Personale; hvor de før havde en treaarig Lønnings-